

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיז עמוד א

אמר רב יהודה אמר שמואל: שיר שבתורה - משה וישראל אמרוהו בשעה שעלו מן הים. והלל זה מי אמרו? נביאים שביניהן תקנו להן לישראל, שיהו אומרים אותו על כל פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן, ולכשנגאלין אומרים אותו על גאולתן. תניא: היה רבי מאיר אומר: כל תושבחות האמורות בספר תהלים - כלן דוד אמרן, שנאמר (תהלים עב) "כלו תפלות דוד בן ישי", אל תיקרי כלו אלא, כל אלו. הלל זה מי אמרו? רבי יוסי אומר: אלעזר בני אומר: משה וישראל אמרוהו בשעה שעלו מן הים, וחלוקין עליו חביריו לומר שדוד אמרו, ונראין דבריו מדבריהן. אפשר ישראל שחטו את פסחיהן ונטלו לולביהן ולא אמרו שירה? דבר אחר: פסלו של מיכה עומד בבכי, וישראל אומרים את ההלל.

רש"י מסכת פסחים דף קיז עמוד א

ועל כל צרה שלא תבא עליהם - לישנא מעליא הוא דנקט, כלומר שאם חס ושלום תבוא צרה עליהן ויושעו ממנה, אומרים אותו על גאולתן, כגון חנוכה.

Talmud Bavli, traité Pessahim, page 117 a :

Rav Yéoudah a dit au nom de Shmouel : Le Chant qui se trouve dans la Torah (Az Yachir Moshé) a été dit par Moshé et Israël quand ils sont montés de la mer (des joncs). Et qui leur a enseigné cette louange ? Les prophètes qui étaient parmi eux ont décrété qu'ils la disent sur chaque malheur qui ne leur est pas arrivé ; et quand ils seront délivrés, ils la diront sur cette libération.

Commentaire de Rachi sur le passage "pour chaque malheur qui ne leur est pas arrivé" :

C'est-à-dire que si, à D.ieu ne plaise, une catastrophe peut survenir et qu'ils en sont sauvés, ils diront (cette louange) pour ce sauvetage, comme à la fête de Hanoukka.